

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده، با رحم

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ صلى وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (1)

به پاکی یاد کرد خدا را آنچه در آسمان ها و زمین است؛ و او است غالب، دانا. (1)

لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ صلى يُحْيِي وَيُمِيتُ صلى وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (2)

برای او است پادشاهی آسمان ها و زمین؛ زنده میکند و می میراند؛ و او است بر هر چیز توانا. (2)

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ صلى وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (3)

او است نخستین و آخرین و آشکارا و پنهان. و او است به هر چیز دانا. (3)

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ صلى يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي

الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا صلى وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ صلى وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (4)

او است آنکه آفرید آسمان ها و زمین را درشش دوره باز مستقر شد بر عرش. می داند آنچه در می آید در زمین و آنچه بیرون می آید از آن و آنچه فرود می آید از آسمان و آنچه بالا می رود در آن؛ و او است با شما هر جا که باشید. و خدا به آنچه می کنید بینا است. (4)

لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ صلى وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ (5)

برای او است پادشاهی آسمان ها و زمین. و بسوی خدا بازگردانیده میشود کارها. (5)

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ صلى وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (6)

در می آورد شب را در روز و در می آورد روز را در شب. و او است دانا به مکنون سینه ها. (6)

ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ صلى وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ صلى فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ (7)

ایمان آورید به خدا و رسول او و خرچ کنید از آنچه که قرار داده است شما را جا نشینان

دیگران در وی. پس آنانکه ایمان آوردند از شما و خرچ کردند، برای ایشان است مزدی بزرگی. (7)

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (8)

و چیست برای شما که ایمان نمی آورید به خدا و پیغمبر (در حالیکه) دعوت می کند شما را تا ایمان آورید به پروردگار خویش و به یقین گرفت عهد از شما اگر هستید شما ایمان آورنده گان؟ (8)

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ (9)

او است آنکه فرو میفرستد بر بنده خود آیت های روشن تا بیرون آورد شما را از تاریکی ها بسوی روشنی. و هر آینه خدا است بر شما البته نهایت مهربان، نهایت با رحم. (9)

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ لِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَّنْ أَنْفَقَ مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَ قَاتَلَ أَوْلِيَٰكُمْ أَكْثَرَ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِن بَعْدِ وَ قَاتَلُوا وَ كَلَّا وَ عَدَّ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (10)

و چیست شما را آنکه خرچ نمی کنید در راه خدا و برای خدا است واپس گذاشته آسمان ها و زمین. نمی شود برابر از شما آنکه خرچ کرد از پیش فتح (مکه) و جنگ کرد. آنها بزرگ تر اند در مرتبه از آنانکه خرچ کردند از بعد و جنگ کردند. و همه را وعده داده است خدا حالت نیک. و خدا است به آنچه می کنید خبر دار. (10)

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَعِفَهُ لَهُ وَ لَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ (11)

کیست آنکه قرض می دهد خدا را قرضی نیک پس دو چند کند آن قرض را برای او و برای او است مزد گرامی قدر. (11)

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ بِأَيْمَانِهِمْ بُشْرًا لَّهُمْ الْيَوْمَ جَنَّتْ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (12)

روزی که ببینی مردان ایمان آورنده را و زنان ایمان آورنده را که می شتابد نور ایشان میان دست های ایشان و به جانب های راست ایشان (گفته شود) مژده باد شما را امروز بوستان های که میرود از زیر آن ها جوی ها همیشه در آنجا. این است آن کامیابی بزرگ.

(12)

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ (13)

روزی که می گویند مردان منافق و زنان منافق برای آنانکه ایمان آوردند: بنگرید بسوی ما تا روشنی گیریم از نور شما، گفته شد: باز گردید پس پشت خویش پس بجوئید روشنی را، پس بنا کرده شود میان ایشان دیواری که او را دروازه باشد اندرون آن دیوار در آنجا رحمت است و بیرون آن دیوار از پیش او است عذاب. (13)

يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ صلى قَالُوا بَلَىٰ وَ لَكِنَّكُمْ فَنَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَ تَرَبَّصْتُمْ وَ ارْتَبْتُمْ وَ غَرَّكُمْ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَ غَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ (14)

آواز می دهند ایشان را (منافقان مسلمانان را) آیا نبودیم ما همراه شما؟؛ گفتند: آری ولیکن شما در بلا افگنید خویشتان را و انتظار کشیدید و شک آوردید و فریب داد شما را آرزو ها تا آنکه آمد فرمان خدا و فریب داد شما را در فرمانبرداری خدا شیطان فریبده. (14)

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَ لَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ء مَاؤَكُمْ النَّارُ صلى هِيَ مَوْلَاكُمْ صلى وَ بئْسَ الْمَصِيرُ (15)

پس امروز نمی شود گرفته از شما فدیةئی و نه از آنانکه نامعتقد شدند. جای شما آتش است. او (آتش) سر پرست شما است. و بد جای باز گشت است. (15)

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا ء أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَ مَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَ لَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَفَسَتْ قُلُوبُهُمْ صلى وَ كَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ (16)

آیا نرسیده است وقت برای آنانکه ایمان آورده اند آنکه نیایش کند دلهای ایشان برای یاد کردن خدا و آنچه فرو فرستاده است از حق و نباشند مانند آنانکه داده شده ایشان را کتاب از پیش پس دراز گشت برایشان مدت پس سخت شد دل های ایشان؛ و بسیاری از ایشان سرکشان قصدی اند. (16)

اعلموا ء أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (17)

بدانید آنکه خدا زنده میکند زمین را بعد مردن آن. به یقین بیان کردیم برای شما نشانه ها را بود که شما دریابید. (17)

إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَعَّفُ لَهُمْ وَ لَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ (18)

هر آئینه مردان خیرات دهنده و زنان خیرات دهنده و آنانکه قرض داده اند خدا را قرضی نیکی دو چند داده می شود برای ایشان و برای ایشان است مزد گرامیقدر. (18)

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ صلى وَ الشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَ نُورُهُمْ صلى وَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ (19)

و آنانکه ایمان آوردند به خدا و پیغمبران او، آنها ایشانند راست گویان؛ و گواهان نزد پروردگار شان، برای ایشان است مزد ایشان و نور ایشان. و آنانکه نامعتقد شدند و به دروغ نسبت کردند آیات ما را آنها اند اهل دوزخ. (19)

اعلموا صلى إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَ لَهُوَ وَ زِينَةٌ وَ تَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَ تَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَ الْأَوْلَادِ صلى كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرِبُهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا صلى وَ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَ مَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَ رِضْوَانٌ صلى وَ مَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعٌ الْعُرُورِ (20)

بدانید آنکه زنده گانی دنیا بازی و سرگرمی و آرائش و خود ستائی است در میان شما و از یکدیگر زیاده طلبی در ثروت ها و فرزندان؛ مانند بارانی که به شگفت آورد زراعت کنندگان را رُستنی آن باز خشک می شود پس می بینی آن را زرد شده باز می باشد درهم شکسته. و در آخرت است عذاب سخت و (نیز) آمرزش از جانب خدا و خوشنودی. و نیست زنده گانی دنیا مگر بهره فریبنده. (20)

سابقوا صلى إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَ جَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَ رُسُلِهِ صلى ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ صلى وَ اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ (21) سبقت کنید بسوی آمرزشی از جانب پروردگار تان و بهشتی که پهنائی آن مانند پهنائی آسمان و زمین است، آماده کرده شده برای آنانکه ایمان آوردند به خدا و پیغمبران او. این است فضل خدا میدهد آن را به هر که می خواهد. و خدا است صاحب فضل بزرگ. (21)

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَ لَا فِي صلى أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا صلى إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ (22)

نرسید هیچ مصیبتی در زمین و نه در جان های شما مگر نوشته شده است در کتابی از پیش آنکه بیافرینیم آن مصیبت را. هر آئینه این است بر خدا آسان. (22)

لَكَيْلًا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَ لَا تَفْرَحُوا بِمَا ءَاتَاكُمْ صلى وَ اللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ (23)

تا باشد که خورید اندوه بر آنچه که رفت از دست شما و نشوید شادمان به آنچه که اعطاء کرد شما را. و خدا ندارد دوست هر تکبر کننده خود ستاینده را. (23)

الَّذِينَ يَخْلُونِ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ صلى وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ (24)

آنان را که بخل می کنند و امر می کنند مردم را به بخل ورزیدن. و کسی که رو می گرداند پس هر آئینه خدا او است بی نیاز، ستوده. (24)

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ صلى وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ (25)

البته به یقین فرستادیم ما پیغمبران ما را با نشانه های روشن و فرو فرستادیم ما همراه ایشان کتاب را و ترازو را تا عمل کنند مردمان به انصاف؛ و فرو فرستادیم ما آهن را، در آن است جنگی سختی و منفعت های دیگر برای مردمان و تا بداند خدا کسی را که یاری می دهد خدا و پیغمبران او را غائبانه. هر آئینه خدا است توانا، غالب. (25)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ صلى فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ صلى وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ (26)

و البته به یقین فرستادیم ما نوح را و ابراهیم را و نهادیم در اولاد ایشان پیغامبری را و کتاب را، پس بعضی از ایشان راه یابنده است، و بسیاری از ایشان سرکشان قصدی اند. (26)

ثُمَّ فَضَّلْنَا نُوحًا وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ صلى وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا صلى فَذُنُوبُنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرُهُمْ صلى وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ (27)

باز فرستادیم از پی ایشان پیغمبران ما را و باز فرستادیم ما عیسی پسر مریم را و دادیم او را انجیل را و نهادیم در دل های آنانکه پیروی کردند او را، مهربانی و رحمت و گوشه نشینی که خود پیدا کرده بودند آن را، ما فرض نساخته بودیم آن را بر ایشان مگر به طلب خوشنودی خدا پس نکردند نگاهداشت آن حق نگه داشتن آن، پس اعطاء کردیم آنان را که ایمان آوردند از ایشان مزد ایشان را؛ و بسیاری از ایشان سرکشان قصدی اند. (27)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَءَامِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَ يَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ صلى وَ يَغْفِرْ لَكُمْ صلى وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (28)

ای آنانکه ایمان آورده اید بپرهیزید (خشم) خدا را و ایمان آورید به پیغمبر او، بدهد شما را دو حصه از رحمت خود و بسازد برای شما نوری که راه روید به آن و بیامرزد برای شما. و خدا است آمرزگار، بارحم. (28)

لَنَّا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَفْقِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ ۖ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۗ
وَ اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ (29)

تا آنکه بدانند اهل کتاب آنکه ایشان نیستند قادر بر چیزی از فضل خدا و آنکه فضل به دست خدا است می دهد آن را کسی را که می خواهد. و خدا است صاحب فضل بزرگ. (29)